

VO CO DE?

Časopis 21.ZŠ

V tomto čísle na vás čeká:

Jako už tradičně vydařené slohové práce

Článek ze světa počítačů

Recenze knihy

Reportáž z lyžařského výcviku 8. a 9. tříd

Konverzační soutěže naší školy

A mnoho dalšího...

Úvodník

Ano, čas běží jako voda a vy držíte v rukou nové číslo časopisu Vo Co De? Venku se na nás začíná usmívat sluníčko, a proto jsme obálku tohoto čísla podřídili jarním motivům. Naleznete zde ale například reportáž z lyžařského kurzu, kterého se zúčastnili žáci osmých a devátých tříd, náhled do virtuálního světa a jako tradičně vydařené slohové práce žáků naší školy.

Zúžili jsme pro vás výběr emailových adres. ☺

Stačí, když svůj vydařený příspěvek pošlete na email: casopis-21zs@seznam.cz

Přejeme příjemné čtení, krásné Velikonoce a prosluněné jarní dny.

Vaše redakce

Ohlédnutí Dny vědy a techniky

V týdnu od 13. do 18.9. 2010 se v Plzni již popáté konaly Dny vědy a techniky. Program letošního ročníku byl rozdělen na dvě části. V první, ve dnech 13.-16.9., jste mohli navštívit odborná pracoviště a laboratoře, provádět zde různé pokusy a měření, vidět moderní techniku v akci nebo se zúčastnit speciálních kurzů a přednášek. Ve druhé části, 17.-18.9., pak věda a technika doslova obsadila centrum města. Přímo v ulicích byla připravena řada expozic, jejichž prostřednictvím odborníci prezentovali zajímavosti ze svých oborů.

Zde jsou vybrána všechna témata letošních Dnů: 3D kino, počítačem řízené kolejiště, LEGO NXT- programování robota, laserové technologie, mobilita pro 3. tisíciletí, experimentální elektrovozidlo eHirundo, science and fun – all in one, svět fyziky, projektový manažer, nebo řadový pracovník, rakety na alternativní pohon, jak se dělá design, formule SAE na ZČU, zdravotníci na ulici, dřevo, kovy, plasty na katedře techniky a počítač, náš kamarád aneb je tu s námi už 30 let.

V pátek 17. září jsme tuto akci navštívily s naší třídou v rámci fyziky a chemie i my. Procházely jsme si jednotlivé stánky a také zastavovaly některé návštěvníky a snažily se s nimi udělat interview. Někteří rovnou odmítli, ale musím říci, že jich nebylo mnoho. Naopak většina oslovených byla sdílná, prozradila nám svá křestní jména a občas i věk a trpělivě odpovídala na naše otázky. Mezi oslovenými byli i bývalí žáci naší školy. Pokaždé jsme se ptaly na to, jak se jim tato akce líbí a jestli zde byli i v minulých letech. Pokud reagovali kladně, následoval další dotaz, a to, který ročník se jim zdál lepší. Dále jestli už něco navštívili a co se jim nejvíce zamlouvalo. To by asi na úvod mohlo stačit, takže přistoupíme k jednotlivým rozhovorům. (Upozorňuji, že odpovědi jsem zanechala v původním znění 😊 ...)

Vladěna, (50): Právě přišla, moc se jí zde líbí. Postrádá ukázky ze zdravotnické péče, které byly k vidění minulý rok. Jinak o techniku moc zájem nemá.

Jakub, (13): Je zde poprvé, se školou (26.ZŠ) , zatím navštívil jen stánek s cukrovinkami. ☺

Zuzana, (17) a Nikol, (16): Dny vědy a techniky navštívily 2-3x, jsou zde se školou (Mikulášké gymn.)

Lukáš, (12) , Tomáš, (12): Jsou zde se školou (33.ZŠ). Lukáš už Dny vědy a techniky navštívil vloni s rodiči, Tomáš je zde dnes poprvé. Jako nejlepší atrakci vidí invalidní vozík a prý ho závidí vozičkářům.

Tomáš, (12): Je zde popáté, se školou(ZŠ Dýšina), zatím navštívil stánek s auty na dálkové ovládání. Myslí si, že se zajímavost a kvalita této akce každým rokem zlepšuje.

Tomáš, (42): : Jen procházel náměstím, je zde omylem. Přestože je Plzeňák, o této akci nevěděl. Myslí si, že je to dobrý nápad, ale chtělo by to větší reklamu. Hodně zajímavá mu připadá chemická laboratoř.

Hanka, (26) , pořadatel: Myslí si, že se z této akce již stává tradice a zvyšuje se oblíbenost. Těžko může porovnávat počet návštěvníků s minulými ročníky, protože ten letošní je zatím na začátku.

Kačka, (12) , Marie, (13) , Anna, (13): Jsou zde poprvé, se školou, právě přišly, ale rády by viděly laser a bubliny. Je zde dost lidí.

Veronika, (14) , Šárka, (15): Jsou tu se školou (33.ZŠ), nejvíce se jim líbily klamy. Byly zde i minulý rok a myslí si, že vloni to bylo lepší, protože byla možnost dozvědět se více informací.

Martin, (17): Poprvé, nejlepší je crashtest, všechno co nenavštívil ještě hodlá navštívit, protože cítí povznášející pocit vědění...

A nakonec naší „reportáže“ přikládám fotodokumentaci...:

Jedni z nejmladších dotazovaných, v pozadí část štábu redaktorů školního časopisu...

Ondra a Vojta při plnění úkolu

Pozor, chemický pokus!

Tereza Brožová, Aneta Dortová, Lucie Demkovičová, IX.B

Články s neobvyklým názvem - Kometa Žaneta

Bylo nám zadáno téma Žaneta, kometa a náš úkol spočíval v napsání libovolného slohového útvaru k těmto dvěma slovům. Dalo by se říci, že nás hodili do vody a my jsme museli plavat... Někdo se rozhodl pro kraula, jiný si vybral plavecký styl znak. A jak to dopadlo, si můžete přečíst na následujících stránkách...

Tereza Brožová, IX. B

Žaneta kometa

To bylo jednou kdysi dávno, kdy ve vesnici Krásná žila jedna holčička jménem Žaneta. Strašně ráda pozorovala noční oblohu. Neměla však žádné kamarády, takže nikomu nemohla vyprávět, co viděla na obloze.

Já ji potkala v jednom obchodě. Řekla mi, že se jmenuje Žaneta kometa. Tak jsem se jí ptala, proč zrovna kometa. Ani jsem nečekala, že mi odpoví, ale odpověděla. Řekla, že ráda pozoruje noční oblohu a až někdy uvidí padat kometu, tak že ji po sobě pojmenuje. Pak jsme se domluvily, že k ní někdy přijdu a budeme hvězdy pozorovat společně. Poté jsme se rozloučily.

Po několika dnech jsme se sešly u památného dubu v centru vesnice a šly k ní domů. Počkaly si, až se setmí. Když jsme pozorovaly oblohu, začaly jsme určovat názvy souhvězdí. Najednou jsme uviděli kometu a já Žanetě řekla, že má právě příležitost pojmenovat tu kometu po sobě.

Já a Žaneta jsme zůstaly nejlepšími kamarádkami. Po čase jsem i já po sobě pojmenovala kometu, ale to už je jiný příběh.

Barbora Šuleková, IX.A

Žaneta Kometa

Žaneta byla velice chytrá dívka. Už od dětství se věnovala astronomii a vůbec všemu, co se vesmíru a jeho nekonečnosti týká. Na základní škole se nudila. Spolužáci se zajímali o věci, které jí nikdy nic neříkaly a pro ni bylo velmi těžké najít pro ně pochopení. Pro její spolužáky bylo ještě těžší nacházet to pochopení pro Žanetu. Časem to stejně vzdali a Žaneta tak neměla žádné kamarády.

Potom přišla střední škola. Žaneta šla na gymnázium. Udělat přijímací zkoušky pro ni byla hračka. Tady už si konečně našla nějaké přátele. Spolužáci byli mnohem chytřejší než na základce.

Tak se okolo Žanety vytvořila skupinka asi pěti lidí. To byli její nejlepší přátelé. Právě od těch získala tu přezdívku- Kometa. Říkalo se jí tak pro její velký koníček- vesmír, ale také proto, že se to s jejím jménem rýmovalo. Žanetě se ze začátku její přezdívka moc nelíbila, ale potom si tak i sama začala říkat. Tato přezdívka už jí bude připisována nejspíš až do konce jejího života.

Poznámka redakce:

Během mailování se nám ztratil autor, prosíme, aby se přihlásil. ☺

ŽANETA KOMETA

Sním o tom, že až se jednou ráno probudím,No, tedy, spíše budu probuzena, protože ve dnech volna se nechávám rozmazlovat svými peřinkami až do poledních hodin. A poté, kdy mě v mém rozjímání vyruší budík, sestra nebo jeden z rodičů, se mnou není do oběda řeč... ☺ Až dobrý pokrm nebo nějaký sport mě dokáže vrátit do obvyklé optimistické nálady. Ale abych to nezamlouvala...

Sním o tom, že až prostě jednou ráno vstanu, nastane výjimečný den. Dopoledne budu moci strávit ve společnosti některého ze svých koníčků. Potom by měl následovat výtečný oběd. ☺ A hned nato bych celé odpoledne trávila se svými kamarády, přáteli a rodinou. Otázkou však stále zůstává, kam bychom se všichni vešli a jestli by si například moji prarodiče rozuměli s o 50 let mladšími osobami, mými kamarády. Takzvanou „korunu“ tomu dává fakt, že většinu mých přátel se mnou spojuje lední hokej nebo jiné téma, o kterém by polovina mé rodiny asi nedokázala hovořit. Tatínek, dědeček a snad i strýc by si nimi měli o čem povídat, ale co maminka, teta, babička, sestra...? I když, teď si uvědomuji, že toto je můj vysněný den, čili by si všichni porozuměli a našli společné téma pro konverzaci... ☺

No a nakonec, bylo by to někdy k závěru tohoto báječného dne, když bych se šla se všemi rozloučit, aby se mohli rozejít do svých domovů, bych spatřila KOMETU. A ne ledajakou! Takovou, která by každému člověku na Zemi, který ji spatří, splnila jedno přání. První osobou na světě, která měla to štěstí vidět onu zázračnou kometu, byl jeden mladý muž z rozvojové země. Zpozoroval ji 28. prosince, a tak ji nazval Žaneta. Neměl totiž dost sebevědomí a odvahy na to, aby ji pojmenoval po sobě. Jeho přání mu prý létající hvězda splnila. Chlapec však nechce prozradit, co bylo jeho snem, protože se obává, že to, co díky kometě získal, opět ztratí. A tak i já dodržím tradici tajemství, a to, co by bych si přála, si nechám pro sebe...

Tereza Brožová, IX.B

Vánoce

(Volný způsob zpracování- úvaha)

Vánoce jsou pro mne velice důležitým obdobím v roce. Už jenom to, že se odehrávají v zimě, jim přidává z mé strany na oblíbenosti.

Zima, tak neuvěřitelně krásné, tajemné, mystičností provázané období. Všudypřítomný sníh a mráz ve mně vzbuzují pocit čistoty a dokonalosti okolí, ale zároveň i respekt pro jejich sílu, jakou nám, bezmocným lidem, zasahují do života. To si lid pochodující po namrzlém, klouzajícím chodníku ve sněhové vánici hned uvědomí, že je tu pánem příroda a ne člověk. A proto mám zimu ráda, kvůli její síle.

O Vánocích se mluví jako o „svátcích klidu a pohody“. Avšak v dnešní uspěchané době mnoho lidí říká, že tyto svátky nesnáší a to kvůli přílišnému stresu, který na ně v tomto období dopadá. Působí na to také skutečnost, že Vánoce se z velké části stávají svátkem komerčním. Už od října vidíme všude samé reklamy na slevy různých hraček, elektroniky, dekorací a všeho možného dalšího, což v mnohých lidech zákonitě vzbuzuje pocit, že tento překrásný svátek je pouze o dárcích a ničem jiném. Tímto jsou ovládnuty nejvíce malé a dospívající děti, kterým všudypřítomné reklamy vtloukají do hlavy, co všechno se teď prodává a že to prostě musí mít. Ale kdo by se jim divil, že? Reklamy nenechají v klidu ani dospělé. Však k tomu jsou také určeny. A tak rodiče svým potomkům letí nakoupit všechno, co jim na očích vidí.

A zde už vzniká ten stres. Jednak kvůli tlačenicím v obchodech, kde je ve vzduchu opravdu dusno, tak hlavně kvůli řešení otázky, kde na to všechno vzít peníze. V poslední době začíná být v módě i nákup dárků na splátky. V tomto případě většinou lidé moc nepřemýšlí dopředu a soustředí se jen na to, aby o Vánocích udělali své blízké šťastnými. Jenže na štěstí podle mého nemá vliv, jestli pod stromečkem najdeme pár drobností nebo hromady finančně hodnotných darů. Každý má jiné možnosti a nejdůležitější je, jestli kolem vánočního stromku vládne láska a pohoda. To samozřejmě není důležité jen o Vánocích, nýbrž vždy.

Když trochu upustíme od honby za výhodnými vánočními nákupy, stihneme vnímat i nádhernou atmosféru. Můžeme se třeba jít procházet po lese a vnímat tu krásu spících stromů. A pak si celí prokřehlí s teplým nápojem v ruce povídat ve vánočně vyzdobeném domově. Jednoduše se můžeme radovat z toho, že se máme.

Aneta Dortová IX.B

Ze světa počítačů

Mass Effect 2

Je akční RPG vytvořená společností BioWare a vydána firmou ElectronicArts. Hra byla vydána pro PC a X-Box 360. Nově v lednu vyšla hra i na PS3. Cena hry je průměrně vysoká a pohybuje se okolo 1500 korun.

Battlefield 3

Ve hře Battlefield 3, si zahrajete za elitního vojáka US Marines. Srdce vám rozbuší singleplayerové mise i bezkonkurenční multiplayer v misích rozestých po celém světě. Nový engine Frostbite 2 posune tuto střílečku na úplně novou úroveň.

Amnesia – The Dark Descent

Na podlaze studené místnosti se ocitnete v kůži hlavního hrdiny Daniela. Nepamatujete si vůbec nic ze svého předchozího života. Nevíte, kde jste, jak jste se tam dostali ani proč tam jste. Pouze díky vzkazu na čaru papíru zjistíte, že jste chtěli všechno raději zapomenout. Ale proč? Co se stalo? Otázky jsou jasné, hledání odpovědí v polorozpadlém hradu plném temných míst už bude na vás. Příběh se dále posunuje zejména díky flashbackům, které vás na různých místech dostihnou.

Ve vzpomínkových prostřizích uslyšíte rozhovory postav a povídání svého vlastního nitra. Další podrobnosti o dřívějším dění získáte z porůznu nalezených ústřížků deníků a z krátkých textů při nahrávání nových lokací. Odkrývání příběhu je hodně tajemné i díky nelinearitě. Je totiž jen na vás, kdy některé informace zjistíte.

Speierl, VII.B

Krajina mých snů

Sladkoland

Krajina zde vypadá jako ten nejsladší sen na světě. Medvídkové slunečnice omývá slunce, jako kdyby jimi procházela žužu duha. V korunách cukrového stromu si špačkové z lízátek poskakují. Tráva chutná jako ten nejlepší med, proto se té zemi říká Sladkoland. Kyselé žížalky se provrtávají vatou a gumový krtek je jim v patách.

Ale najednou slyším zvonec, tak to je konec!

Z. Katera, VII.B

Krajina mých snů

Přála bych si, abych žila v krásné barevné přírodě plné barev zvířat a květin. Květiny by byly veliké jako domy, každé ráno orosená tráva, jako ranní budík zpěv ptáčků a jídlo z tropického i klasického ovoce.

Můj pokoj by byl ve tvaru květiny. Má postel by byla jako zelený čerstvý a voňavý list, přikrývka z čerstvě utkané pavučiny a polštář – nadýchaný barevný květ. Lustr by byl jako žlutá pampeliška, lampička ze zvonečků, židle z pařezu a na něm lístek z čerstvě vykvetlé růže. Šatník by tvořil veliký tulipán a koberečky z malých okvětních lístků. Okolo mého pokoje by proudily obrovité vodopády a stékaly do různých malých potůčků.

Takhle bych si představovala svoji krajinu.

M. Vachovcová, VII.B

Konverzační soutěže na naší škole

Na naší škole se v nedávné době uskutečnila konverzační soutěž v anglickém a německém jazyce. Při anglické konverzaci byli spojeni žáci pátých, šestých a sedmých tříd. První místo si vybojovala Anička Nguyenová (7.A). Z žáků osmých a devátých tříd to byl Adam Kollarčík (9.B).

Oba dva vítězové postoupili do krajského kola.

I nadšenci německého jazyka se dočkali svého. Zúčastnili se žáci sedmých, osmých a devátých tříd, kdy z kategorie I.A postoupil Daniel Speierl(7.B) a z kategorie II.A Tereza Brožová(9.B) . I tito dva vítězové postoupili do krajského kola, Tereza Brožová obsadila třetí místo a Daniel Speierl se neumístil. ☺ Doufáme, že takovéto úspěchy budeme mít i nadále.

Daniel Speierl, VII.B

Lyžařský výcvik 2011

V neděli 4. 1 žáci osmých a devátých ročníků 21. základní školy odjeli na lyžařský kurz do Krušných hor. Stanovené místo odjezdu bylo před naší školou a čas odjezdu asi 12:00 hod. Jelikož k nám ale patří chlapec jménem Ondřej Benda, skutečný čas odjezdu se posunul až o hodinu déle. Na starosti nás měly dvě paní učitelky (Mencová a Králová), nově představený pan učitel z Českých Budějovic a samozřejmě pan doktor. Cesta trvala asi tři hodiny, ale nám dlouhá nepřipadala, jelikož jsme si všichni nadšeně vyprávěli příhody z Vánoc. Konečně jsme dojeli k penzionu Medard, kde jsme měli strávit celý budoucí týden. Naše reakce na tento penzion nebyly nejslavnější, ale alespoň jsme doufali, že zde zažijeme spoustu hezkých chvil a zážitků s našimi kamarády. Ještě ten den jsme se vydali cestou na svah, která vedla do velkého kopce. Představa, že budeme touto trasou ufunění chodit každý z těch sedmi dní nás trochu znervóznila. Tento den nás rozřadili naši instruktoři do tří skupin. A protože lyžařů bylo podstatně méně, náležela jim jen jedna skupina, kterou vedla paní učitelka Králová. Když jsme se vrátili poměrně unavení ze svahu zpátky do penzionu, čekalo nás nemilé překvapení v podobě večere pozoruhodné kombinace - karbanátka, rajčatové omáčky a houskového knedlíku. Trochu jsme si povzdychli nad představou dalších specialit a potichu zadoufali, že v blízkosti je aspoň malinký konzum s potravinami. V pondělí a v úterý jsme pochopitelně řádili celé hodiny na upravených svazích, ani nevlídné počasí, nás neodradilo od skotačení a zimních radovánek. Ve středu jsme jeli autobusem poznávat Karlovy Vary. Měli jsme dvě možnosti – navštívit místní bazén nebo si prohlížet kolonády, které ovšem pro nás nebyly hlavní atrakcí. Tou byla restaurace Mc Donald's. Další dny jsme opět zuřivě snowboardovali a lyžovali, přičemž v pátek byl naším dnem neštěstí, jelikož se mnoha studentům přihodily nehody, které způsobily nepatrná zranění. Naše vedení se tudíž nad námi slitovalo a přichystalo nám velké překvapení, kterým byl smažený sýr s brambory a kofolou v horské chatě pod sjezdovkou. To nás velice potěšilo vzhledem k jídelníčku v našem penzionu. Ten den jsme naposledy sjeli naši sjezdovku a těšili se na zítřejší den, který jsme měli strávit na „snowtubingu“. V sobotu jsme si pak ještě „pošmákli“ na posledním obědku a vyrazili směr Plzeň, kde na nás čekali opět před školou naši milovaní rodiče, kteří pro nás snad doma měli připraveného něco dobrého.

Lucie Demkovičová, IX.B

Epigram od Karla Havlíčka Borovského

**„Není nad původnost, každý po ní touží, lidé chodí přes most, to já
půjdu louží.“**

Co tím autor myslel? Copak tím chtěl básník říci? ☺ Pravděpodobně popisuje někoho ze svých známých, nebo se rozhodl k vytvořit svůj autoportrét... Nám to může být vlastně jedno, o kom tento epigram pojednává, protože dotyčnou osobu stejně neznáme. A tak nemůžeme zjistit, zda je tvrzení o její originalitě pravdivé...

Podle autora Karla Havlíčka se tento člověk snaží za každou cenu vystoupit z davu, odlišit se. Myslím si, že se vůbec nezajímá o to, zda jeho chování na ostatní zapůsobí kladně, či nikoliv. Hlavně, že na sebe upoutá pozornost, bude středem dění, tématem k rozhovorům a debatám. Jako příklad je zde uvedeno, že si nevybere cestu přes most společně se zástupy ostatních, z jeho pohledu možná až trapně normálních a nudných lidí, ale rozhodne se pro cestu louží... Kaluž je zde zřejmě použita jako symbol vody, protože dotyčný musí překonat nějakou kapalnou bariéru, aby na sebe upoutal zraky všech kolemjdoucích občanů. Z většiny očí na něj bude pravděpodobně zírat obdiv, ale mohou se objevit i takoví lidé, kteří jím opovrhnu a s mávnutím ruky půjdou klidně dál.

No řekněte sami, jste dostatečně originální? Kterou cestu byste si vybrali vy? ...

Tereza Brožová, IX. B

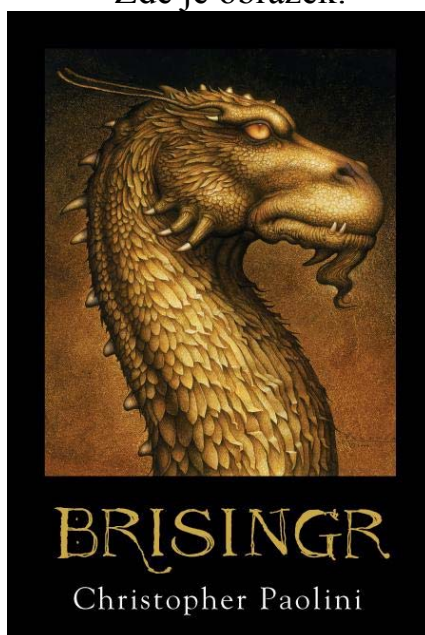
Brisingr Nikdy nekončící tlustá „bichle“

Brisingr je třetí díl tetralogie Odkaz dračích jezdců. Jejím tvůrcem je mladý spisovatel Christopher Paolini. Kniha vyšla 20. září 2008 v Severní Americe a v únoru 2009 v České republice. Brisingr je ale také Eragonův nový meč.

Celou tuto sérii zahájil Eragon, který byl také zfilmován. Popisoval život hlavního hrdiny a také to, jak přišel k tomu, že je to dračí jezdec. Druhým dílem je Eldest. Ten navazuje na první díl. Taktéž je to i s třetím dílem, proto bych nedoporučoval, aby někdo četl pokračování bez toho, aniž by si přečetl díl první. Na začátku knihy Eldest se atmosféra pohybuje na bodě mrazu, jelikož země je po bitvě. Následoval onen Brisingr, o kterém si povíme víc. Údajně se plánuje také Eldunari, který by měl být pokračováním ságy dračích jezdců.

Ale zpět k Brisingrovi. Brisingr má okolo sedmi set stránek, proto bych tyto ságy dračích jezdců doporučoval spíše na dlouhé zimní večery. Kniha byla sice vydána již v roce 2008, což je docela dlouhá doba, ale rozhodl jsem se o této knize napsat článek, protože většina dětí jen kvůli délce této knížky nenahlídne na stránky knížky. Ano, knížka nejspíše ničím neupoutá jak uvnitř, tak na obálce. Na obálce máme jen obrázek draka a nadpis. V knížce je zase jen na začátku mapa, ale jinak je většina knížky plná písmen, slov, vět. Nebudu do tohoto článku psát nějaký děj z této knížky, nestačily by mi na to ani dvě stránky a obávám se, že takto dlouhý článek by si nikdo z vás nepřečetl. Doufám, že si alespoň někteří jedinci přečtou tento článek a nebudou hned zahazovat tlustou knihu..

Zde je obrázek:

Speierl Daniel, VII.B